

121/05/69

เรื่อง

Fwd: เรื่องร้องเรียนปัญหาอำนาจนิยมและหลักสูตรล้าสมัยในสถาบันอุดมศึกษา พร้อมขอเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อการปฏิรูปห้องเรียนสู่มาตรฐานสากล

จาก saraban@mhesi.go.th <saraban@mhesi.go.th>

ถึง สารบรรณกลาง สร.อว. <saraban0100@mhesi.go.th>

วันที่ วันพฤหัสบดีที่ 14 พฤษภาคม 2026 11:34:05

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.ยศชนัน วงศ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)

ข้าพเจ้า นายเบญจรงค์ นวลแก้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขอใช้สิทธิ์สะท้อนปัญหาและเสนอแนวทางปฏิรูปอุดมศึกษาไทยจากประสบการณ์ตรงทั้งในฐานะผู้เรียน และในฐานะอดีตนิสิตฝึกงาน ณ สำนักงานคนบดี ซึ่งพบเห็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่ฝังรากลึก ดังนี้:

ประเด็นที่ 1: การลดทอนอำนาจนิยมผ่านการปฏิรูปพื้นที่การเรียนรู้ (Physical Deconstruction)
จากการสังเกตการณ์ระบบบริหารและการจัดการห้องเรียน พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ (โดยเฉพาะกลุ่มราชภัฏ) ยังยึดติดกับรูปแบบ "ห้องเรียนแนวดิ่ง" ที่เน้นตัวบุคคลผู้สอนเป็นศูนย์กลางอำนาจ ข้าพเจ้าขอเสนอให้:

เปลี่ยน Layout ห้องเรียนสากล: ยกเลิกการตั้งโต๊ะอาจารย์ไว้หน้าห้องเพียงจุดเดียว แต่จัดวางโต๊ะนิสิตนักศึกษาเป็น "รูปวงกลม" (Circular/Roundtable) ให้อาจารย์ทำหน้าที่เป็น "เมนเทอร์" อยู่ตรงกลาง เพื่อลดช่องว่างทางอำนาจและสัญลักษณ์ที่ขัดขวางการแลกเปลี่ยนทางปัญญา

ลดสัญลักษณ์อำนาจนิยม: ปรับเปลี่ยนบรรยากาศห้องเรียนให้เป็นพื้นที่เสรีทางวิชาการ ลดการใช้สัญลักษณ์ที่สร้างความกดดันหรือความกลัวในการแสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่ 2: ปัญหาหลักสูตรล้าสมัยและ "วิชาที่กินไม่ได้"
โครงสร้างหลักสูตรในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับรสนิยมและความถนัดของผู้เรียนยุคใหม่ หลายวิชายังเป็นเพียงการสอนทฤษฎีที่ขาดการประยุกต์ใช้จริง:

การส่งเสริมแนวคิดสหวิทยาการ (Interdisciplinary Approach): ขอให้กระทรวงฯ ผลักดันให้มหาวิทยาลัยทลายกำแพงระหว่างคณะหรือสาขาวิชา เพื่อให้นักศึกษาสามารถผสมผสานองค์ความรู้ เช่น รัฐศาสตร์กับการเงิน (Political Finance) หรือข้อมูล (Data Science) เพื่อสร้างงานวิจัยที่ตอบโจทย์โลกยุคใหม่ ไม่ยึดติดกับกรอบวิชาใดวิชาหนึ่งจนล้าสมัย

ยึดถือระบบคุณธรรมและความสามารถ (Meritocracy): ขอให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเน้นที่ "ศักยภาพและผลงานเชิงประจักษ์" มากกว่าระเบียบวิธีทางเอกสารที่เคร่งครัดจนเกินไป การให้นักศึกษาติด F เพียงเพราะไม่สอดคล้องกับระเบียบแบบแผนที่ตั้งตัว คือการทำลายทรัพยากรมนุษย์และขัดต่อหลัก Meritocracy ที่ควรจะให้คุณค่ากับ "เนื้อหาและการวิเคราะห์" เป็นสำคัญ

วิชาที่กินได้และใช้ได้จริง (Functional Education): ขอให้มีการประเมินรายวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติ (Applied) ลดสัดส่วนวิชาที่เป็นเพียงทฤษฎีเชิงประวัติศาสตร์ที่ไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพหรือแก้ปัญหาสังคมได้จริง เพื่อให้การเรียนจบออกมาเป็นการสร้าง Specialist ที่มีคุณภาพต่อตลาดแรงงานและสังคม

ความยืดหยุ่นเพื่อลดอัตราความผันผวน (Flexibility over Formality): ขอให้กระทรวงฯ กำชับเรื่องความยืดหยุ่นในการตรวจงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ โดยเน้นความถูกต้องของข้อมูลและการวิพากษ์ มากกว่ารูปแบบการจัดหน้าหรือลำดับขั้นที่ซับซ้อนเกินจำเป็น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้นักศึกษาเสียโอกาสทางการศึกษาโดยไม่สมควร

ปฏิรูปเนื้อหาเชิงรุก: เน้นวิชาที่สร้างทักษะเฉพาะทาง (Niche Specialist) และตอบโจทย์การดำรงชีวิตจริง

แนวทางค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Change): ขอให้กระทรวงฯ นำร่องนโยบาย Sandbox ในบางรายวิชาหรือบางมหาวิทยาลัย เพื่อเปลี่ยนผ่านจากระบบเดิมสู่ระบบสากลแบบต่างประเทศ โดยไม่ให้เกิดแรงต้านเชิงโครงสร้างที่รุนแรงเกินไป

ข้าพเจ้าพบว่าปัญหาเหล่านี้ในมหาวิทยาลัยกลุ่มราชภัฏมีความเข้มข้นสูงที่สุดเนื่องจากระบบบริหารจัดการที่ยังเป็นแบบ Top-down ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีจะพิจารณาข้อเสนอจาก "เสียงของคนใน" เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน แก่อุดมศึกษาไทย

จึงใคร่เสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาและวางแนวทางเชิงนโยบายต่อไป

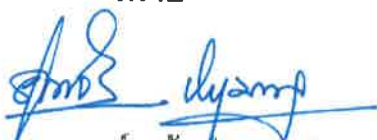
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายเบญจรงค์ นวลแก้ว)

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขารัฐศาสตร์

Sent with [Proton Mail](#) secure email.

ทราบ

(ศาสตราจารย์สุภชัย ปทุมนากุล)
ปอว.

มอบ ปอว. พิจารณา

(นายฉัตริน จันทร์หอม)

เลขา รมว.อว.

9 มิ.ย. 2569